

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 13.1.2012
KOM(2012) 2 v konečném znění

2012/0001 (NLE)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Článek 397 směrnice Rady 2006/112/ES¹ (dále jen „směrnice o DPH“) stanoví, že „Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení této směrnice“.

Na tomto základě přijala Rada nařízení Rady (EU) č. 282/2011², kterým se stanoví závazná pravidla k provádění některých ustanovení směrnice o DPH a které – mimo jiné – poskytlo právní jistotu řadě nezávazných pokynů schválených výborem pro DPH od roku 1977.

Velká část nařízení č. 282/2011 sestává z ustanovení, která se týkají přijetí směrnice 2008/8/ES³. Článek 5 uvedené směrnice obsahuje právní změny týkající se zvláštních režimů pro osoby povinné k dani neusazené ve členském státě zdanění, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani. Nařízení č. 282/2011 v současnosti nestanoví prováděcí nařízení týkající se těchto ustanovení, která vstoupí v platnost v roce 2015. Je proto třeba uvedené nařízení upravit, a stanovit tak závazná pravidla pro uplatňování směrnice o DPH.

Tato opatření by měla co nejdříve schválit Rada a každopádně nejpozději do poloviny roku 2012, aby následně mohla Komise a členské státy schválit funkční a technické specifikace informačních systémů, které je třeba za účelem provedení těchto zvláštních režimů vytvořit.

Navrhovaná opatření se vztahují pouze na tyto aspekty (definice, rozsah působnosti režimů, oznamovací povinnost, identifikace, vynětí, přiznání k dani, měna, platby, záznamy), u nichž je potřeba, aby byly chápány jednotně, než se začnou vyvíjet IT systémy. Ostatní opatření, zejména určení místa příjemce, navrhne Komise později.

Je třeba změnit pouze kapitulu XI oddíl 2 nařízení č. 282/2011.

Obecné souvislosti

Ve snaze přizpůsobit se změně pravidel týkajících se místa poskytnutí služby začne od 1. ledna 2015 platit řada zásadních změn směrnice o DPH, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb osobám nepovinným k dani (takzvané „zjednodušené jedno správní místo“). V rámci zjednodušeného jednoho správního místa použije poskytovatel služby webový portál ve členském státě, v němž je identifikován, pro přiznání k dani splatné v jiných členských státech za poskytnutí služeb soukromým spotřebitelům. Pro podniky ze třetích zemí, které poskytují elektronické služby, již takový režim existuje.

¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (přepracování) (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

³ Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 11).

V důsledku těchto změn se tento režim pro podniky ze třetích zemí, jenž se v současnosti vztahuje pouze na poskytnutí elektronické služby, rozšíří na telekomunikační služby a služby rozhlasového a televizního vysílání. Zároveň bude pro podniky usazené v EU pro stejné služby zaveden druhý zvláštní režim.

Těmito právními změnami se výrazně rozšíří oblast působnosti stávajícího zjednodušeného jednoho správního místa, a možnost využít jeden z těchto zvláštních režimů tak bude mít mnohem větší počet osob povinných k dani. Tato situace bude pro správce daně i podniky náročná, protože bude nutné nastavit správní postupy a IT systémy tak, aby byly s budoucími právními požadavky v souladu.

S cílem zajistit právní jistotu je nutné stanovit jasná a závazná pravidla pro používání ustanovení směrnice o DPH, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani, jež vstoupí v platnost dne 1. ledna 2015. Stávající ustanovení nařízení č. 282/2011 týkající se zjednodušeného jednoho správního místa pozbudou po 31. prosinci 2014 platnosti. Kapitulu XI oddíl 2 nařízení č. 282/2011 by proto měl nahradit nový soubor prováděcích opatření, pod která budou spadat speciální režimy pro podniky z EU i pro podniky ze třetích zemí, soubor se bude používat od 1. ledna 2015.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Během semináře FISCALIS a při první schůzi pracovní skupiny se vedly obsáhlé konzultace se členskými státy s cílem určit, ve kterých oblastech jsou nutná prováděcí opatření, aby se zajistilo jednotné provádění ustanovení směrnice o DPH. V rámci skupiny „Business Expert Group on VAT“ rovněž proběhla výměna názorů s podniky.

Získávání a využívání externích posudků

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

Posouzení dopadů

Dotčená opatření jsou ryze technické povahy a stanoví se jimi pouze používání pravidel přijatých Radou. Posouzení dopadů proto není nutné.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Zásada subsidiarity

Zásada subsidiarity se uplatní, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci EU. Členské státy nemohou dostatečným způsobem dosáhnout cílů návrhu. I když mají členské státy pravomoc provádět právo EU, je zásadní, aby ustanovení a zavedené změny byly v právních předpisech členských států provedeny koordinovaným způsobem, a zabránilo se tak tomu, že by rozdílné uplatňování pravidel přijatých členskými státy mohlo představovat překážku dobrého fungování režimu zjednodušeného jednoho správního místa. Z výše uvedených důvodů může

pouze opatření EU zajistit rovné zacházení s podniky a občany v Evropské unii. Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Je nutné změnit nařízení Rady (EU) č. 282/2011, a přizpůsobit je tak příslušným ustanovením směrnice o DPH, která budou platit od 1. ledna 2015. Nová ustanovení se týkají směrnice 2008/8/ES, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby. Uvedená opatření jsou nezbytná k provedení směrnice o DPH.

Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁴, a zejména na článek 397 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2006/112/ES ve znění směrnice 2008/8/ES⁵ stanoví, že od 1. ledna 2015 musí být veškeré telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby zdaněny ve členském státě, v němž je příjemce usazen nebo v němž má bydliště nebo kde se obvykle zdržuje (dále jen „členský stát spotřeby“) bez ohledu na to, kde je osoba povinná k dani poskytující tyto služby usazená.
- (2) K usnadnění plnění daňových povinností byl v případech, kdy jsou takové služby poskytovány osobám nepovinným k dani, zaveden zvláštní režim pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství, ale ne ve členském státě poskytnutí služby (dále jen „režim Unie“). Obdobně stávající zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství by se měl rozšířit, aby zahrnoval veškeré tyto služby (dále jen „režim mimo Unii“). Neusazené osoby povinné k dani by tak měly mít možnost určit členský stát identifikace jako jediné místo elektronického kontaktu pro účely identifikace a podávání příznání k DPH.
- (3) Osoba povinná k dani s provozovny ve více než jednom členském státě by měla být v rámci režimu Unie schopná určit jakýkoliv z daných členských států jako členský stát identifikace, vyjma případu, kdy má sídlo ekonomické činnosti ve Společenství. V takovém případě by mělo být zajištěno, že členský stát identifikace je státem, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti.
- (4) Aby osoby povinné k dani nebyly při používání režimu Unie nepřiměřeně zatěžovány, mělo by se ujasnit, že udala-li osoba povinná k dani konkrétní členský stát jako

⁴ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 11.

členský stát identifikace, není tato osoba vázána svým rozhodnutím, pokud již v daném členském státě nemá stálou provozovnu.

- (5) Na telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytované ve členském státě, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, se žádný ze zvláštních režimů nevztahuje. Je třeba jasně stanovit, že takové poskytnutí služby je třeba přiznat přímo v daném členském státě.
- (6) Protože jsou oba zvláštní režimy dobrovolné, může se neusazená osoba povinná k dani kdykoliv rozhodnout, že režim přestane užívat. Je třeba stanovit, od kdy by takové rozhodnutí nabývalo účinku.
- (7) Je třeba upřesnit, že členské státy musí jakékoliv osobě povinné k dani povolit užívání režimu Unie, pokud je příjemce usazen nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v jakémkoliv jiném členském státě než ve státě, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu.
- (8) Aby byly registrační údaje v databázích aktuální, spoléhá se členský stát identifikace na informace od osoby povinné k dani. Aby byly databáze aktualizovány neprodleně, je třeba stanovit lhůty, během nichž musí osoba povinná k dani sdělit veškeré relevantní informace o zahájení, ukončení nebo změně činností v rámci zvláštního režimu.
- (9) Před užíváním jednoho ze zvláštních režimů musí být neusazené osobě povinné k dani přiděleno identifikační číslo pro DPH. Aby se zabránilo, že osoby povinné k dani, které se již pro účely DPH identifikovaly, budou režimy využívat zpětně, je třeba upřesnit, od jakého okamžiku zvláštní režimy platí.
- (10) Aby se zabránilo sporům mezi jurisdikcemi členských států, je třeba určit, který členský stát může vyjmout osobu povinnou k dani ze zvláštního režimu, kdy musí daný členský stát takové rozhodnutí učinit a od jakého okamžiku nabývá takové rozhodnutí účinku.
- (11) Je třeba ujasnit, kdy je možné nahlížet na činnosti v rámci zvláštního režimu neusazené osoby povinné k dani, která jeden ze zvláštních režimů používá, jako na skončené. Zároveň je třeba ujasnit, co se u neusazené osoby povinné k dani rozumí soustavným nedodržováním pravidel.
- (12) Aby se posílilo dodržování pravidel a aby správcům daně nevznikaly zbytečné překážky, je třeba, aby osobě povinné k dani vyňaté z jednoho ze zvláštních režimů kvůli soustavnému porušování pravidel byl na určité období odepřen přístup ke všem zvláštním režimům.
- (13) Je-li osoba povinná k dani vyňata z jednoho zvláštního režimu, je třeba jasně stanovit, že musí u správce daně daného členského státu spotřeby dostát všem svým daňovým povinnostem, včetně oprav přiznání k dani, která dříve podala v rámci zvláštního režimu, nebo odvodu daně v souvislosti s těmito přiznáními.
- (14) Aby členský stát spotřeby mohl snadněji provádět kontrolu, je třeba každé zdaňovací období řešit zvlášť a změny by se měly provádět pouze na odpovídajícím přiznání

k dani. Dále je rovněž třeba upřesnit, že u jednoho přiznání k dani lze provádět opakované změny.

- (15) Z důvodu kontroly je vhodné požadovat, aby bylo přiznání k dani podáno neusazenou osobou povinnou k dani členskému státu identifikace i v případě, že ve zdaňovacím období nedošlo k poskytnutí žádné služby. V souvislosti s obsahem je třeba ujasnit, že je třeba uvádět přesnou částku daně bez zaokrouhlení nahoru nebo dolů.
- (16) U změn přiznání k dani je třeba stanovit lhůty, do nichž členský stát identifikace musí přiznání na žádost neusazené osoby povinné k dani opravit. Členský stát spotřeby by měl být v každém případě schopný přijmout nebo požadovat příslušné informace přímo od osoby povinné k dani a stanovit vyměřovací základ daně.
- (17) Pokud členský stát identifikace nepřijal jako jednotnou měnu euro, je neusazená osoba povinná k dani vázána rozhodnutím takového členského státu, který určí, v jaké měně se uvádějí veškerá přiznání k dani v rámci zvláštních režimů.
- (18) Za účelem lepšího přiřazování plateb by se mělo zajistit, aby se hrazené částky DPH v rámci zvláštních režimů vztahovaly ke konkrétnímu podanému přiznání k dani. Případné následné změny hrazených částek by se měly provést pouze s odkazem na uvedené přiznání k dani a nesměly by být přiřazeny k jinému přiznání k dani ani upraveny v následném přiznání k dani.
- (19) V případě neuhrazení, uhrazení nedostatečné nebo nadbytečné částky neusazenou osobou povinnou k dani a s ohledem na úroky, sankce a další vedlejší poplatky je důležité přesně určit povinnosti členského státu identifikace i členského státu spotřeby, aby se usnadnilo vybírání DPH a zajistilo, že za služby poskytnuté v rámci zvláštních režimů byla uhrazena správná částka.
- (20) Záznamy, jež vede neusazená osoba povinná k dani, musí být dostatečně podrobné. Je třeba stanovit, jaké jsou minimální požadavky na podrobnost těchto záznamů.
- (21) Aby se usnadnilo provádění zvláštních režimů a aby služby poskytované od 1. ledna 2015 mohly pod tyto režimy spadat, měly by mít neusazené osoby povinné k dani možnost podávat své registrační údaje členskému státu, který si určily jako svůj členský stát identifikace, již od 1. října 2014.
- (22) Nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V nařízení (EU) č. 282/2011

se příloha XI oddíl 2 nahrazuje tímto:

„ODDÍL 2

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY PRO NEUSAZENÉ OSOBY POVINNÉ K DANI, KTERÉ POSKYTUJÍ TELEKOMUNIKAČNÍ SLUŽBY, SLUŽBY ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ NEBO ELEKTRONICKÉ SLUŽBY OSOBÁM NEPOVINNÝM K DANI

(ČLÁNKY 358 AŽ 369K SMĚRNICE 2006/112/ES)

PODODDÍL 1

DEFINICE

Článek 57a

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- (1) „režimem mimo Unii“ zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, které poskytují osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 2 směrnice 2006/112/ES;
- (2) „režimem Unie“ zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby, které poskytují osoby povinné k dani usazené ve Společenství, avšak neusazené ve státě spotřeby, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES;
- (3) „zvláštními režimy“ pak „režim mimo Unii“ a „režim Unie“;
- (4) „osobou povinnou k dani“ osoba povinná k dani neusazená ve Společenství ve smyslu definice čl. 358a odst. 1 směrnice 2006/112/EC nebo osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby ve smyslu čl. 369a odst. 1 uvedené směrnice.

PODODDÍL 2

POUŽITÍ ZVLÁŠTNÍCH REŽIMŮ

Článek 57b

Osoba povinná k dani s více než jednou stálou provozovnou ve Společenství může uvést jakýkoliv ze členských států, v nichž se provozovny nachází, jako členský stát identifikace podle čl. 369a odst. 2 směrnice 2006/112/EC.

Pokud však má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, je členský stát, v němž se sídlo ekonomické činnosti nachází, určen jako členský stát identifikace.

Článek 57c

Pokud osoba povinná k dani, která používá režim Unie, přestane mít stálou provozovnu v členském státě uvedeném touto osobou povinnou k dani podle čl. 369a odst. 2 směrnice 2006/112/ES jako členský stát identifikace, není již svým rozhodnutím vázána.

PODODDÍL 3

OBLAST PŮSOBNOSTI ZVLÁŠTNÍCH REŽIMŮ

Článek 57d

Režim Unie se nevztahuje na telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté ve členském státě, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu. Takto poskytnuté služby se přiznávají příslušnému správci daně předmětného členského státu v přiznání k dani podle článku 250 směrnice 2006/112/ES.

Článek 57e

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 57d, povolí členské státy použít režim Unie všem osobám povinným k dani, je-li příjemce usazen nebo má-li bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v jakémkoliv členském státě.

PODODDÍL 4

POVINNOST PODÁVAT ZPRÁVY

Článek 57f

Osoba povinná k dani sdělí informace požadované podle článků 360, 361 a 369c směrnice 2006/112/ES a jakékoliv změny sdělených informací členskému státu identifikace do 30 dnů od okamžiku, kdy se tyto skutečnosti dozvěděla.

PODODDÍL 5

IDENTIFIKACE

Článek 57g

Pokud osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace, že zahajuje činnosti, které spadají pod jeden ze zvláštních režimů, použije se tento režim od prvního dne následujícího kalendářního čtvrtletí.

Pokud jsou však činnosti prováděny poprvé a služba je poskytnuta před prvním dnem následujícího kalendářního čtvrtletí, použije se režim ode dne prvního poskytnutí služby, je-li služba poskytnuta během kalendářního čtvrtletí oznámení.

Článek 57h

Na základě žádosti povolí členské státy jakékoliv osobě povinné k dani, která režimy používá, aby tyto režimy používat přestala. Osoba povinná k dani informuje členský stát identifikace nejpozději 10 dní před koncem kalendářního čtvrtletí, od něhož již režimy nechce používat. Ukončení používání režimů nabývá účinnosti prvním dnem následujícího kalendářního čtvrtletí.

Pokud se osoba povinná k dani rozhodne, že jeden z režimů přestane používat, bude po dobu alespoň jednoho kalendářního roku od data ukončení vyňata z používání tohoto režimu ve všech členských státech.

PODODDÍL 6

VYNĚTÍ

Článek 58

Pokud osoba povinná k dani, která používá jeden ze zvláštních režimů, splňuje alespoň jedno kritérium pro vynětí podle článků 363 nebo 369e směrnice 2006/112/ES, členský stát identifikace danou osobou povinnou k dani z příslušného režimu vyjme.

Osobu povinnou k dani smí ze zvláštních režimů vyjmout pouze členský stát identifikace.

Členský stát identifikace může své rozhodnutí o vynětí založit na jakékoliv dostupné informaci, včetně informace poskytnuté jiným členským státem.

Vynětí nabývá účinnosti prvním dnem následujícího kalendářního čtvrtletí.

Článek 58a

Pokud osoba povinná k dani, která jeden ze zvláštních režimů používá, neposkytla ani v jednom členském státě spotřeby službu, na kterou se daný režim vztahuje po dobu osmi po sobě následujících kalendářních čtvrtletí, má se za to, že ukončila své zdanitelné činnosti ve smyslu čl. 363 písm. b) nebo čl. 369e písm. b) směrnice 2006/112/EC.

Článek 58b

Pokud je osoba povinná k dani vyňata z jednoho ze zvláštních režimů kvůli soustavnému porušování pravidel souvisejících s daným režimem, je taková osoba povinná k dani vyňata z daného režimu ve všech členských státech až do konce druhého kalendářního roku po kalendářním roce, v němž byla osoba povinná k dani z režimu vyňata.

Má se za to, že osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla jednoho z režimů ve smyslu čl. 363 písm. d) nebo čl. 369e písm. d) směrnice 2006/112/ES alespoň v těchto případech:

- a) pokud nepodala přiznání k dani po dobu tří po sobě následujících kalendářních čtvrtletí;
- b) pokud neuhradila částku splatné daně po dobu tří po sobě následujících kalendářních čtvrtletí.

Článek 58c

Je-li osoba povinná k dani vyňata z jednoho ze zvláštních režimů, musí přímo u správce daně příslušného členského státu spotřeby splnit všechny své daňové povinnosti související s telekomunikačními službami, službami rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronickými službami, včetně všech oprav přiznání k dani, která podala před vynětím z režimu, nebo včetně úhrady daně.

PODODDÍL 7

PŘIZNÁNÍ K DANI

Článek 59

Každé zdaňovací období ve smyslu článku 364 nebo článku 369f směrnice 2006/112/ES je samostatným zdaňovacím obdobím.

Pokud byla osoba povinná k dani zaregistrována v souladu s čl. 57g druhým pododstavcem tohoto nařízení do jednoho ze zvláštních režimů během zdaňovacího období, podá přiznání k dani za celé zdaňovací období.

Článek 59a

Pokud během zdaňovacího období nebyla v rámci zvláštních režimů poskytnuta žádná služba, podá osoba povinná k dani přiznání k dani, ve které bude uvedeno, že nebyly poskytnuty žádné služby (nulové přiznání k dani).

Článek 60

Částky uvedené na přiznáních k dani v rámci zvláštních režimů se nezaokrouhlují nahoru ani dolů na nejbližší celou peněžní jednotku. Přesná částka DPH musí být přiznána a uhrazena.

Článek 61

Jakmile je podáno přiznání k dani podle ustanovení článku 364 nebo článku 369f směrnice 2006/112/ES, veškeré následné změny číselných údajů v něm obsažených mohou být provedeny pouze formou změny tohoto přiznání k dani, nikoliv úpravou následného přiznání k dani. Je povoleno opakovaně podávat následné změny jednoho přiznání k dani.

Takové změny přiznání jsou v rámci zvláštních režimů povoleny po dobu až pěti let ode dne podání původního přiznání. Tím se nemění právo jakéhokoliv členského státu spotřeby přijmout či požadovat podání takové změny osobou povinnou k dani.

PODODDÍL 8

MĚNA

Článek 61a

Pokud členský stát identifikace, který nepřijal jako jednotnou měnu euro, rozhodne, že údaje v přiznání k dani musí být vyjádřeny v národní měně, řídí se tím všechny osoby povinné k dani.

PODODDÍL 9

PLATBY

Článek 62

Částky daně hrazené podle článku 367 nebo článku 369i směrnice 2006/112/ES jsou částkami, které odpovídají přiznání k dani podanému podle článku 364 nebo článku 369f uvedené směrnice. Případné pozdější úpravy hrazených částek mohou být provedeny pouze s odkazem na uvedené přiznání k dani a nesmí být přiřazeny k jinému přiznání k dani ani upraveny v následném přiznání k dani. Všechny platby odkazují na referenční číslo příslušného přiznání k dani.

Článek 63

Členský stát identifikace, který přijme platbu vyšší, než je částka vyplývající z přiznání k dani podaného podle článku 364 nebo 369f směrnice 2006/112/ES, vrátí přeplatek přímo daně osobě povinné k dani.

Přijal-li členský stát identifikace částku na základě přiznání k dani, o němž se následně zjistí, že je nesprávné, a rozdělil-li již tento členský stát tuto částku mezi členské státy spotřeby, tyto členské státy vrátí přeplatek přímo osobě povinné k dani. V takovém případě tyto členské státy informují členský stát identifikace o částce takových přeplatků.

Článek 63a

Osoba povinná k dani provádí veškeré platby přímo členskému státu identifikace.

Pokud provedená platba neodpovídá platbě vyplývající z přiznání k dani podanému podle článku 364 nebo 369f směrnice 2006/112/ES, zašle členský stát identifikace elektronickou cestou osobě povinné k dani upomínku opožděné platby daně během 10 dní po skončení lhůty uvedené v článku 367 nebo 369i směrnice 2006/112/ES.

Všechny následné upomínky a kroky k vybrání daně jsou odpovědností daného členského státu spotřeby.

Článek 63b

Pokud je přiznání k dani neúplné či nesprávné, pokud je podáno pozdě či pokud byla daň zaplacená pozdě, veškeré úroky, sankce či další poplatky jsou hrazeny přímo členskému státu spotřeby.

PODODDÍL 10

ZÁZNAMY

Článek 63c

1. Záznamy, které vede osoba povinná k dani, obsahují tyto informace, které mají být považovány za dostatečně podrobné ve smyslu článků 369 a 369k směrnice 2006/112/ES:

- a) členský stát spotřeby, do něhož byla služba poskytnuta;
- b) druh poskytnuté služby;
- c) datum poskytnutí služby;
- d) základ daně;
- e) veškerá následná zvýšení nebo snížení základu daně;

- f) uplatněnou sazbu daně;
- g) částku splatné daně;
- h) datum a částku obdržených plateb;
- i) veškeré platby na účet obdržené před poskytnutím služby;
- j) je-li vystavena faktura, informace na ní uvedené;
- k) jméno příjemce, je-li osobě povinné k dani známo;
- l) místo, kde je příjemce usazen nebo kde má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, je-li osobě povinné k dani známo.

2. Informace uvedené v odstavci 1 zaznamenává osoba povinná k dani tak, aby byly k dispozici bez prodlení a za jednotlivé poskytnuté služby.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2015.

Členské státy však povolí neusazeným osobám povinným k dani podávat informace požadované podle článku 360 nebo 369c směrnice 2006/112/ES ve znění směrnice 2008/8/ES k registraci v rámci zvláštních režimů pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani, od 1. října 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*